

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΕΝΟΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ Η. G. WELLS

Τό αστροσκοπείο τής 'Αβού, στη νήσο Βόρνεο, εινε χτισμένο στις ρίζες του βουνού. Άπ' τó μέρος του βορρά ύψώνεται ó παλαιός κρατήρ του νεκρού ήφαιστείου, που τή νύχτα διαγράφεται μαύρος άπάνω στο βαθυγάλανο φόντο του ούρανού. Κοντά στο μικρό κυκλικό κτίριο του αστροσκοπείου με τó μικροσκοπικό του θόλο προς νότον, τά ριζοβούνια χάνονται μέσα στις μαύρες σκιές του μεγάλου δάσους που άπλώνεται κάτω στην πεδιάδα. Τó μικρό σπίτι όπου μένει ó αστρονόμος και οί βοηθοί του, άπέχει ως πενήντα μέτρα από τάστροσκοπείο. Λίγο μακρύτερα εινε χτισμένες οί καλύβες των ιδαγενών που ύπηρετούν στο αστροσκοπείο.

'Εκείνη τή βραδιά, ó θάντυ, ó διευθυντής του αστροσκοπείου, εινε πέσει στο κρεβάτι, γιατί τόν εινε πειράξει πυρετός. 'Ο πρώτος βοηθός του, ó αστρονόμος Ρέδστον, προτού άρχιση τις παρατηρήσεις του, στάθηκε μιά στιγμή και κτύπησε τόν αστροσκαρτον ούρανό τής τροπικής νύχτας. 'Η νύχτα ήτανε βαθεία και ήσυχη. Που και που μονάχα άκουγότανε κανένας ήχος από τά σπιτάκια των ιδαγενών ή καμιά φωνή κανένος παράξενου ζώου, άπ' αυτά πουνε γεμάτα τά μυστηριώδη δάση αυτών των μερών.

'Ο Ρέδστον άλειψε νά χέρια του και τó πρόσωπό του με μία ειδική άλοιφή για τά τομητήματα των κουνουπιών, και κρατώντας ένα μικρό φαναράκι στο χέρι, μπήκε στο πασατηρητήριο του 'Αστροσκοπείου.

Σέ λίγο ειναν ήσυχάσει όλα. Κανένας κρότος δέν άκουγότανε πια άπ' έξω, εκτός από τις παράξενες φωνές των ζώων του δάσους που σήζαντε ποτε - ποτε τήν έρημιά. Οί ύπηρετες ειναν όλοι κοιμηθεί.

'Ο αστρονόμος έβησε τó φώς του - γιατί οί αστρονομικές παρατηρήσεις γίνονται πάντα με σβυστό φώς - τοποθέτησε στη θέσι που ήθελε τó τηλεσκόπιο, εκανόνισε τó μηχανισμό του και άρχισε τις παρατηρήσεις του.

'Αξαφνα, έκει που κτύπησε ένα μικρό σύμπλεγμα αστέρων μέσα στο Γαλαξία, ειδη τάστρο να χάνονται από μπροστά του. 'Εγινε σκοτάδι για μιά στιγμή μέσα στο τηλεσκόπιο, άμέσως όμως τάστρο ξαναφάνηκε πάλι.

- Περίεργο! ειπε μέσα του ó αστρονόμος. Κανένα πουλι δά πέρασε από πάνω...

Δέν πρόφτασε όμως καλά - καλά αυτή ή σκέψη νά του περάση από τó νού του, κι' έγινε πάλι σκοτάδι. 'Αυτή τή φορά όμως, τή στιγμή που σκοτεινίωσε ó ούρανος, και χαθήκαν τάστρο, ó μεγάλος σωλήνας του τηλεσκοπίου τραντάχτηκε δυνατά, σαν νάχε και χτυπήση με δύναμη τó τηλεσκόπιο. Δέν πρόφτασε ó αστρονόμος νά συνέλθη από τήν πρώτη έκπληξή του, κι' άλλεπάλληλα χτυπήματα άκουστήριανε άπάνω στο τηλεσκόπιο και στο θόλο του αστροσκοπείου. Τó τηλεσκόπιο έφυγε από τή θέσι του.

- Θεέ και Κύριε! έκαμε ó αστρονόμος. Τ' ειπ' αυτό;

'Ενα πράγμα μεγάλο, παράξενο και μαύρο, φαινότανε σαν νά πάλευε κοντά στο άνοιγμα του θόλου του αστροσκοπείου εκεί, όπου εινε διευθύνει ó αστρονόμος τó τηλεσκόπιο του. Σέ μιά στιγμή όμως χάρθηκε. Τό παράξενο αυτό πράγμα έφυγε από κει. Κι' ó αστρονόμος θά λεγε πως ειχε φύγει, αν δέν άκουγε άπάνω από τó κεφάλι του έναν κρότο σαν γκρατσούνισμα.....

'Ο Ρέδστον σηκόθηκε από τó κτάδιόμα του και στάθηκε όρθός. Φοβότανε.... Τί ήταν αυτό τó μυστηριώδες πράγμα πουχε μπή στο παρατηρητήριο του από τó άνοιγμα του θόλου;

Εκείνη τή στιγμή ένα μεγάλο μαύρο πράγμα

πέρασε πάλι, γρήγορα όμως αυτή τή φορά μπροστά στο τηλεσκόπιο. Κάτι χτύπησε πάλι τó τηλεσκόπιο.

"Όστε ήτανε μέσα, μαζί του! Ποιος ήξερε τι ήτανε.... "Ό,τι και νάταν όμως, κάπου κοντά στο ταβάνι θά ειχε σκαλώσει. Τί νάταν όμως; Τόν ειχε δη άραγε, ή μήπως δέν ειχε αντίληφθει τήν παρουσία ενός ανθρώπου εκεί μέσα πουχε μπή; Εινε μπή επίτηδες ή κατά λάθος;

'Ο αστρονόμος στάθηκε δυό - τρία λεπτά έτσι με ξέροντας τι νά κάνη. Σέ λίγο άκούστηκε ένα σαν γραντισούνισμα, έπειτα κάτι σαν φτερούγισμα μεγάλου πουλιού, και κάτι άγγιξε τó πρόσωπό του.....

Ειδη τότε, στο άμυδρο - άμυδρο φώς τής αστροφειγιάς, νά γυαλίξη στο σκοτάδι ένα πράγμα στρογγυλό, ποθιοιαζε με λαδωμένο κομμάτι πετσί.....

'Εκείνη τή στιγμή τó μικρό πουκαλάκι που συνέιθιζε νά γεμίζη με νερό και νά τώχη δίπλα του τις ώρες που κυττούσε με τó τηλεσκόπιο τόν ούρανο, έπεσε κάτω στο πάτωμα κι' έσπασε μ' έναν κρότο ξερό. Κι' άκούστηκε πάλι ένας παράξενος ήχος σαν φτερούγισμα.

'Ο Ρέδστον θυμήθηκε τότε ότι ειχε στην τσέπη του ένα κουτί σπίτα. 'Εβγαλε λοιπόν ένα σπίτο και τάναψε.

Πρόφτασε νά δη ένα μεγάλο πράγμα σαν φτερό, μιά μεγάλη φτερούγα άνοιχτή, κι' έπειτα ένα πράγμα σαν τριχοτό, πουχε χρώμα σταχτί, σαν γούνα...

Δέν πρόφτασε νά δη τίποτ' άλλο. Κάτι σκληρό τόν έχτύπησε στο πρόσωπο, τούσβυσε τó σπίτο, και τού πέταξε από τά χέρια τó κουτί. Κάτι πιάστηκε τότε από τó μελίγγι του, κι' αισθάνθηκε ένα

πράγμα μυτερό και κοφτερό, ένα σαν νύχι, νά τού σήζι με δύναμη τó μάγουλο.

'Οπισθοχώρησε τρομαγμένος κι' έπεσε κάτω. 'Ακουσε τότε τó σβησμένο φαναράκι του νά πέφτη και νά σπάη...

Καθώς έπεσε χάμω, κάτι τόν έχτύπησε πάλι, όχι όμως και πολύ δυνατά αυτή τή φορά, στο πρόσωπο. Μολονότι ειχε ζαλιστεί αρκετά άπ' αυτά πουπαθε, αισθάνοτανε τó αιμα του νά τρέχη άφθονο από τó σχισμένο μάγουλό του, που ειχε άρχισει τώρα νά τόν πονάη πολύ...

Πάλι άκουσε ένα φτερούγισμα και μιά μεγάλη φτερούγα τού σκούπισε τó πρόσωπο και τά μάτια. Για νά προφυλάξη τά μάτια του από τόν άγνωστο αυτόν έχθρον, έπεσε μπρομύνα και προσπάθησε νά χωθή κάτω από τó τηλεσκόπιο. Σκέφτηκε πως μπορούσε έτσι ν' αποφυγή τις άγριες επιθέσεις του μυστηριώδους έχθρου του...

Καθώς προσπαθούσε έτσι, με τά τέσσερα, νά χωθή κάτω από τó τηλεσκόπιο, έννοιωσε πάλι κάτι σκληρό νά τόν χτυπή στην πλάτη κι' άκουσε τó σακκάκι του νά σήζεται.

"Επειτα άκούστηκε ένας χτύπος, άπάνω, προς τó ταβάνι.

'Ο αστρονόμος κρύφτηκε και ζάρωσε όσο καλλίτερα μπορούσε κάτω από τó τηλεσκόπιο, και στάθηκε σε τέτοιο τρόπο που μόνο τά πόδια του έμεναν εκτεθειμένα. Τó κεφάλι του και τó σωμα του κατόρθωσε όπως ήπιωσε νά τά κρύψη. Άφισε επίτηδες τά πόδια του έξω, γιατί μ' αυτά μπορούσε νά κλωτσάη. Εινε ζαλιστεί. 'Ακουγε όμως ακόμα τó παράξενο αυτό δν νά γυρίξη μέσα στο σκοτάδι του θόλου του αστροσκοπείου. Σέ λίγο κατάλαβε πάλι, ότι ειχε καθίσει στο τηλεσκόπιο, γιατί τó όργανον άρχισε νά κουνιέται. Κι' άπ' αυτό κατάλαβε πως τó ζώο αυτό θάτανε μεγάλο πολύ και βαρύ...

"Άλλη μιά φορά τó αισθάνθηκε νά περνάη κοντά τά πόδια του. Μάζεψε τότε και τά δυό του πόδια και μ' όλη του τή δύναμη κλώτσωσε προς τά έξω. Τά πόδια του χτυπήσανε ένα πράμα σαν σωμα μαλακό...

'Ο αστρονόμος ήταν όπωσδήποτε πειό ασφαλισμένος τώρα άποκάτω από τó τηλεσκόπιο, φοβόταν όμως ακόμα πολύ, γιατί θάτανε βέβαια μεγάλο πράγμα αυτό πουχε μπή έτσι άπό-

Κρατώντας ένα μικρό φανάρι στο χέρι...

σκλητό στο άστροσκοπείο.

Ήξαφνα, μία στιγμή που του φάνηκε πως είχε ήσυχάσει ο ένοχλητικός επισκέπτης, ο άστρονόμος είδε, στο μέρος όπου ήταν το άνοιγμα του θόλου, στο βαθυγάλανο φόντο του ξάστερου ουρανού, ένα πράγμα στρογγυλό, σαν μεγάλο και παράξενο κεφάλι. Είχε άπάνω δυο μύτερα και όρθια μακρουλά πράγματα, σαν αυτιά. Το κεφάλι αυτό του φάνηκε μεγάλο όσο εινε περίπου το κεφάλι ενός μεγαλόσωμου ανθρωπίνου.

Τότε ο Ρέδστον άποφάσισε να ζητήσει βοήθεια' άρχισε λοιπόν να φωνάζει μ' όλη της φωνής του τη δύναμη...

Μόλις άκουσε τις φωνές του άστρονόμου, ο έχθρος κατέβηκε πάλι.

Ο Ρέδστον αισθάνθηκε κάτι ν' άκουμπάη στο χέρι του που τότε άκουμπισμένο στο πάτωμα.

Ο άστρονόμος κλότσησε δυνατά μ' όλη τη δύναμη του ποδιού του προς τη διεύθυσι εκείνη, κι άμέσως αισθάνθηκε να πιάνεται ή φτέρνα του ανάμεσα σε δυο σειρές μικρά και κοφτερά δόντια. Πονεσε πολύ, φώναξε δυνατά, κι άρχισε να προσπαθή να έλευθερώση το αιχμαλώτο πόδι του κλωτσώντας όσο μπορούσε με τ' άλλο. Δέν κατάφερε όμως να έλευθερώση το πόδι του άμέσως. Κι' όταν ειπτε, ότι το ζώο δέν τον άφινε, σκέφθηκε ότι δίπλα του ήταν το σπασιμένο μπουκάλι. Το άρπαξε με το δεξί του χέρι, και πασπατεύοντας με τ' άριστερό στο πνυρό σκοτάδι, κατώρθωσε να πισητέλος ένα πράγμα μαλακό και μακρουλό, ένα πράγμα λειο σαν βελούδο, όπως εινε της γάτας τ' αυτί, μά πολύ μεγαλύτερο.

Κρατώντας γερά στο δεξί του χέρι το σπασμένο μπουκάλι από το λαμό, το κατέβασε μ' όλη του τη δύναμη άπάνω σ' εκείνο που υπέθετε πως ήταν το κεφάλι του παράξενου αυτού ζώου. Τό σηκωσε άμέσως και τό ξανακατέβασε πάλι πολλές φορές στο μέρος που νόμιζε πως βρισκότανε το κεφάλι.

Τά μικρά, τά κοφτερά και μύτερα δοντάκια που σφίγγανε τη φτέρνα του χαλάρωσαν άμέσως, τό σφίξιμό τους, κι' ο άστρονόμος τράβηξε τό δαγκωμένο πόδι του' κι' άρχισε άμέσως να κλωτσάη και με τά δυο. Αισθανότανε τά παλουτσια του να χτυπούν άπάνω σ' εσ' κάτι γλυστερό... Ήξαφνα κάτι του δάγκωσε δυνατά τό χέρι, ψηλά, κοντά στον ώμο. Μανιάδης, ο άστρονόμος του κατάρφερε ένα χτύπημα με τ' άλλο χέρι, κι' αισθάνθηκε τό χέρι του να χτυπάη άπάνω σε κάτι ύγρο και άπαλό σαν βελούδινο, σε κάτι σαν βρεμμένη γούνα.

Τό ζώο δέν έκανε τίποτε έπειτα' επεκράτησε για λίγα λεπτά απόλυτη σιγή στο άστροσκοπείο. Σε λίγο όμως, ο άστρονόμος άκουσε πάλι κάτι σαν τό περπάτημα ποδιών με μικρά νύχια στο πάτωμα. Έπειτα άκουσε ένα βαρύ σύρσιμο στο πάτωμα του άστροσκοπείου. Γρήγορα όμως έγινε πάλι σιωπή, κι' άκούγοντανε μόνο ή δικιά του βαρεία ανανοή, κι' ένας άλλος παράξενος ήχος, σαν γλύψιμο...

Ο Ρέδστον δέν ήξερε τί να κάνει και περίμενε να δη τί θα γίνει... Για πολλήν ώρα δέν άκούγοντανε τίποτα, κι' άπ' αυτό ο φίλος μας συνεπέρανε ότι ο έχθρος δάχε ύποχωρήσει. Σηκώθηκε σε λίγο λοιπόν με τό σκοπό να φύγη. Μόλις σηκώθηκε όμως ο άστρονόμος, τό παράξενο ζώο άρχισε να κουνιεται και ν' άκούγεται πάλι. Κι' ο άστρονόμος έκουμάστηκε ν' αποκρούση καμιά νέα επίθεση του άγνωστου έχθρου. Μά ο έχθρος δέν επέτθεη.

—Θά τό χτύπησα άσχημα, ειπε μέσα του ο άστρονόμος, με τη σπασμένη μοτιίλλα, και δε θάχη πειά κουράγιο να μου ριχτή...

Ο άστρονόμος σκέφτηκε τότε να συρθή ως την πόρτα, να την ανοίξη, και να φύγη.

Οι ύπηρέτες κοιμάντουσαν ακόμα και κανένας δέν ειχε άκούσει τις φωνές του, γιατί κανένας θόρυβος δέν άκούγεται άπ' έξω. Τό πόδι του τον πονούσε πολύ, και παίνοντάς το με τό χέρι του, ο Ρέδστον κατάλαβε πως ήτανε βρεμμένο. Ειχε φαίνεται τρέξει αιμα πολύ από την πληγή.....

Ο Ρέδστον δέν θέλησε να ξαναφωναίξη, γιατί ο έχθρος ειχε άποχωρήσει. Άλλωστε κι' αν φώναζε, δε θα τον άκούγανε, ειως δέν τον άκούσανε και πριν. Ειχε όμως τρομερά έξαντληθεί άπ' αυτή την πάλη, και αισθανότανε τον εαυτό του πολύ άσχημα.

—Θά καθήσω λίγο ακόμα εδώ να ξεκουρασθώ, ειπε μέσα του, και έπειτα θα φύγω.

Έκεινη τη στιγμή όμως του φάνηκε ότι το μακρουλό κομμάτι του ραουλού που φαινότανε μόνο άποτόδεστερικό του θόλου του άστροσκοπείου, άρχισε να κουνιεται δεξιά κι' άριστερά... Έπειτα του φάνηκε πως άκουσε εν' άλλο φτερονύγιο, και ξεχώρισε μία παράξενη σιλουέττα να διαγράφεται στο βαθυγάλανο φόντο του ουρανού. Ειδη τη μαύρη σιλουέττα ενός ζώου ν' ανεβαίνη σιγά-σιγά στο θόλο του άστροσκοπείου. Δέν τό φοβότανε τώρα πειά, τώρα τον κτύπησε με άπάθεια, μά και με μεγάλη περιέργεια. Έπειτα του φάνηκε σαν να μικρωνε και να μεγαλώνε διαδοχικά τό μακρουλό κομμάτι του ραουλού που φαινότανε από τό έσωτερικό του θόλου, όπου σκαρφάλωσε τό παράξενο ζώο, που άν και δέν τώβλεπε καλά ουτε τώρα, του φαινότανε σαν πελώριος άγριόγατος με φτερά... Αυτό του φάνηκε πολύ παράξενο. Έπειτα του φάνηκε πως διψούσε πολύ, μά δέν τούροχόταν και να ψάξη για να βρη τίποτα να πιη. Σε λίγο νόμισε σαν να γλυστερούσε σ' ένα μακρό σωλήνα...

Αισθάνθηκε άξαφνα κάτι να τον κινή στον λαμό, και τότε άνοιξε τά μάτια του, που τότε κλειστά. Ειδη τότε πως δέν ήτανε νύχτα, άλλα μέρα μεσημέρι. Ειδη ένα ύπηρέτη του άστροσκοπείου να τον κιντάη με μία παράξενη έκφρασι στο πρόσωπό του! Όρισε λίγο άλλου τά μάτια του και ειδη τότε τό κεφάλι του άστρονόμου

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ

Πώς να διατηρήτε τα κυνήγια σας

Λαγοί, πέρδικες, μεκατόσες και κάθε είδους κυνήγι μπορείτε να τρέχετε πάντα νοπό, άν τό βάλετε μέσα σ' ένα κιβώτιο στρογγυλό με πολύ άχυρο ή άν τό βουτήξετε μέσα σε σπόρο από στάρι. Δοκιμάστε το και θα μάς θυμηθήτε.

Για να καταστρέψετε τα μυρμηκία

Για τό ένοχλητικώτατο αυτό έντομο, που πολλές φορές αποβαίνει και καταστρεπτικώτατο στην ύγεια και στην καθαριότητά να μεταχειρίζεσθε όλίγη σκόνη από θειάφι. Εινε τό μόνο φάρμακο που τά εξολοθρεύει ταχύτατα.

Ήν σας τύχη να θέλετε να καταστρέψετε μυρμηκοφουλές τότε χρειάζεται περισσότερη δόσι από θειάφι, τό όποιον μάλιστα μπορείτε εν ανάγκη και ν' άνάψετε εν παρίσταται κίνδυνος να μη καταστρέψετε τη φωλιά του ριζικά.

Πώς να διατηρείτε τα αυγά σας

Τό μόνο μέσο να έχετε πάντοτε νοπά αυγά, εινε να τά βαφήξετε μέσα σε άσβεστόνερο, στο όποιο να έχετε βάλη προηγουμένως και όλίγο μαγειρικό αλάτι, με αναλογία 10 τοις 100.

Εινε ο μόνος τρόπος που μπορεί να κρατηθή ή νοπότης του αυγού επί ξηή ολόκληρους μήνες.

Για όσους φιλούν τις γάτες

Φυλαχτήτε και προσέχετε τάφιμά που δίνετε πολλές φορές σε κανένα αγαπημένο σας γατίκι. Ή υπάρχει κίνδυνος. Ο Έλβετος Ιατρός Ρίχτερ άνεκάλυψε τελευταία αναλύοντας τό σάλιο της γάτας πως έχει μέσα πλθθος από δηλητηριώδη βακτηριδια. Όλα τά πειράματα απέδειξαν την ανακάλυψη αυτή του Έλβετου επιστήμονος τό παραπάνω. Ένα από τά πειστικώτερα μάλιστα πειράματα αυτά εινε ότι δεκα κουνέλια που μολιάστηκαν με σάλιο των γάτων, άπέθαναν με φρικτούς πόνους, εντός 24 ώρων!...

Τό νου σας λοιπόν από τις γάτες!...

Όφελουδν τα ωμά αυγά :

Δέν υπάρχει καμιά άμφιβολία, ότι όφελουδν άλλα μόνον όταν εινε νοπά και με τη λέξη νοπά—καθώς λέγει ο διάσημος φαρμακόλογος και ιατρός κ. Φροντέν— έννοείται πάντοτε τό αυγό των 48 τό πολύ ώρων. Εις κάθε άλλη περιπτωση αυγό ώμο εινε όχι μόνο βλαβερώτατο στην ύγεια, άλλα και μπορεί να έπιφέρει ευκολώτατα δηλητηρίαση του στομάχου, να επιβάλλεται να βράζεται όλίγον για να μπουή ν' ανακτηση τό συστατικά του που τά άφιρουμε ή πολυκαρία.

Θάντν, άλλα... άνάποδα! Τόν κτύπησε καλά-καλά, και σε λίγο κατάλαβε ότι τό κεφάλι του άκουμπούσε στού Θάντν τά γόνατα κι' ότι ο Θάντν τούδινε κονιάκ να πιη για να συνέβθη.

Κι' έπειτα ειδη πως ήτανε ακόμα στο θόλο του άστροσκοπείου. Κι' από τά κόκκινα σημάδια πουβλεπε στο τηλεσκόπιο, θυμηθήκε τά χθεσινοβραδυάνα...

— Μά τι έγινε ; Τι ήτανε εκείνο που πάλεψε μαζί μου χθές τό βράδυ :

— Έσύ θα ξέρης καλύτερα από μäs, αποκρίθηκε ο Θάντν. Έμεις σε βρήκαμε τώρα τό πρωτ' λιποθυμώμενο. Ήσωνα πέσμενος χάμο, κάτ' άπ' τό τηλεσκόπιο. Τό παρατηρητήριο, καθώς βλέπεις, έχει γίνη άνω κάτω...

Πράγματι, ήτανε σκορπισμένα παντού σπασμένα γυαλιά. Τό πάτωμα ήτανε βρεμένο με νερά κι' άλλου κοκκινισμένο από αίματα. Τό κάθισμα του τηλεσκοπίου ήταν αναποδογυρισμένο, και κοντά στον άντικυκλώ τοίχο φαινότανε μια μικρή λίμνη μαυρο αιμα...

— Έμιοιαζε περισσότερο με μία τραστία νυχτεριδα παρά με τίποτ' άλλο, ειδη τότε ο Ρέδστον. Ειχε κάτι αυτιά μύτερα, παχουλά και μάλλον κοντά, τό τρίχωμά του ήτανε λειο και μαλακό, και τά φτερά του παράξενα, σαν πέτσινα... Τά δόντια του ήτανε μικρά και μύτερα, άλλα πολύ κοφτερά, όπως και τά νύχια του. Μά τι έγινε ; Έγω δέ θυμάμαι να βγχη από δω μέσα. Έδω μέσα θάνα, ειδη, άξαφνα ο Ρέδστον και πετάχτηκε για να ψάξη να τό βρη.

— Ήσάχασε, πρξτε ο φίλος του, δέν εινε εδω. Προτού συνέλθης εσύ από τη λιποθυμία σου ψάξαμε παντού, μά δε βρήκαμε τίποτα. Άλλ' άπ' αυτά που μάς ειπες κατάλαβα τι θα ήταν αυτό. Δέν έξρω άν έχης άκούσει τους ύθαγενεις να μιλάνε για τό « λ ά γ γ ο τ ά γ κ ». Δέν εινε άγριο, σπανίος επιτίθειται στον άνθρωπο. Φαίνεται όμως ότι αυτό που μπήκε δω μέσα ήταν εξαιρετικώς άγριο και τό ερέθιδος και σύ. Εινε ένα παράξενο ζώο που έχει φτερά και μοιάζει πολύ με τη δική μας μικρή νυχτεριδα, άλλα εινε πολύ μεγαλύτερο. Αυτό θα ήτανε. Εινε πολλά τά παράξενα και άγνωστα σε μäs ζώα που κρύβονται στα παρθένα και ανεξερευνήτα άγρια αυτής της νήσου...

H. G. Wells